

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 2. juli 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMHM
Sags nr.: 1207340
Dok nr.: 971311

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 14. juni 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 684 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 684:

"Ministeren bedes oplyse hvilken hiv- antistof- test, der anvendes i sundhedsvæsenet og redegøre for begrundelsen for, at netop denne test anvendes."

Svar:

Jeg har haft spørgsmålet forelagt for Sundhedsstyrelsen og kan oplyse følgende:

I sundhedsvæsenet anvendes flere forskellige tests til konstatering af HIV-infektion. Der er de såkaldte HIV-antistof tests, hvor der alene undersøges for antistoffer (Elisa-testen), og så er der kombi-testen, hvor der på én gang både undersøges for antistoffer og for dele af selve HIV-virus – antigenet. Ved undersøgelse for HIV-antistof alene vil HIV infektion kunne påvises/udelukkes 2 måneder efter smittetidspunktet. Ved undersøgelse for både hiv-antistof og antigenet vil HIV infektion kunne påvises/udelukkes allerede 1 måned efter smittetidspunktet. Forskellen skyldes, at HIV-virus kan påvises i blodet før udviklingen af antistoffer.

Elisa-testen var tidligere den mest almindelige metode til påvisning af specifikke antistoffer mod HIV i en blodprøve og anvendes stadig ganske få steder i det danske sundhedsvæsen. I dag anvender de fleste laboratorier HIV-analyser ved hjælp af kombi-testmetoden.

Elisa-testen er en hurtig og meget sensitiv test, og falsk negative tests forekommer meget sjældent. Men da falsk positive resultater kan forekomme, vil et positivt testresultat altid skulle følges op med en konfirmatorisk undersøgelse, hvilket begrunder anvendelsen af den såkaldte Western Blot/Innolia-test, der bekræfter tilstedeværelsen af antistoffundet. Western Blot/Innolia-testen er langsom og kræver ekspertise i særlige laboratorier.

Af andre tests kan nævnes HIV-kviktesten, der er en test til kvalitativ påvisning af HIV-antistoffer. Begrundelsen for at anvende denne type test er, at man kan få svar på under en time, og at man kan analysere en blodprøve udtaget ved et prik i en finger. Resultatet skal dog altid konfirmeres.

Børn af HIV smittede mødre kan passivt få overført moderens antistoffer, hvilket begrunder brugen af en test, der måler HIV PCR (DNA eller RNA) for at afklare om barnet reelt er smittet, og ikke bare er bærer af moderens antistoffer.

I blodbanker anvendes den såkaldte NAT test (Nukleinsyre Amplifikations Test). Begrundelsen er, at denne test er meget fintfølede og kan måle tilstedeværelse af selve HIV-virus meget tidligt i smitteforløbet, så man kan udelukke donorer, der er smittet kort forinden.

Alle nævnte tests opfylder deres formål - at finde ud af, om en person er smittet med HIV - og anvendes altså i forskellige situationer til forskellige formål.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Helle Hyllehøj